

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 27 березня 1980 року

№ 38 (2766)

Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

КОМСОМОЛ — ПРОФТЕХОСВІТІ

У комсомолі стало доброю традицією — питання діяльності комсомольських організацій профтехучилищ постійно тримати на прицілі міських і районних комітетів. Бо саме від роботи первинних залежить те, хто прийде завтра до заводського цеху, в тракторну бригаду, на ферму. Підбиті недавно підсумки першого етапу огляду «Профтехучилищам — комсомольську турботу!» ще раз переконливо засвідчили останнє.

Разом з педколективами комітети комсомолу області виховують в учнів прагнення до знань, до оволодіння секретами професійної майстерності. Широкого розмаху набув рух «Якість знань — сьогодні, висока ефективність праці — завтра».

Хороших результатів за час огляду добилося комсомольська організація міста Олександрії. Тут за кожну навчальну групу професійно-технічних училищ закріпили комсомольсько-молодіжний колектив базових підприємств. Вони укладають між собою договори про співробітництво, регулярно підбивають підсумки знань. Наприклад, шефи ПТУ №№ 1, 3, 5, 7 — заводи підйомно-транспортного устаткування та електромеханічний трест «Олександріяважбуд». Справжньою школою трудового виховання майбутніх молодих робітників стали КМК Русакова, Головатенка, Потманіди. До речі, комсомольсько-молодіжний колектив малярів третього будівельного управління, очолюваний Русаковим, складається тільки з випускників підшефного ПТУ № 7.

Комітети комсомолу підприємств і училищ налагодили навчання комсомольського активу, щокварталу проводять спільні Ленінські уроки, диспути, вечори, спортивні змагання. Особливо велика роль такої роботи у прийнятті особистих комплексних планів. Тут і учні, і робітники беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, а потім змагаються за виконання кожного пункту плану.

Традиційним стало в місті проведення «Днів відкритих дверей». У ПТУ № 1, скажімо, в ці дні старшокласники міських і сільських шкіл знайомляться з історією училища, навчально-виробничим процесом, відвідують базове підприємство. Велике профорієнтаційне навантаження мають конкурси професійної майстерності — токарів, електрозварників, малярів, продавців.

Словом, престиж професійно-технічних у місті високий. Минулого року за півріччя міському комсомолу в ПТУ прийшло 314 хлопців і дівчат, 30 із них у складі ударного республіканського загону — в гірничу ТУ № 3.

У цілому ж за півріччя і рекомендаціями комсомолу до профтехучилищ області направлено торік 2600 чоловік. Понад тисячу учнів стали комсомольцями.

Але не все ще гаразд за цими цифрами, і не скрізь добре пройшов перший етап. В Ульяновській і Маловисіській районних комсомольських організаціях навіть не підбили підсумків огляду. Лишається досить великою кількістю порушень, наприклад, в Ігульському СПТУ № 4. Адже тут малий комсомольський прошарок. Тому й низька ефективність заходів, які проводить там Устинівський райком комсомолу.

Ще недостатня спільна робота комітетів комсомолу, органів профтехосвіти і народної освіти області з питань профорієнтації і комплектування ПТУ, слабо контролюється проходження виробничої практики учнями, закріплення їх на виробництві після закінчення навчання.

Почався другий етап огляду «Профтехучилищам — комсомольську турботу!» Він має стати новим кроком уперед в організаційно-політичному зміцненні комсомольських організацій профтехучилищ, підвищенні їх ролі в удосконаленні навчально-виховного процесу.

Найважливішою ділянкою шефства комсомолу області над навчальними закладами профтехосвіти треба вважати активну участь комсомольських організацій у комплектуванні ПТУ і СПТУ, пропаганді робітничих професій і системи профтехосвіти, посилення контролю і конкретної практичної допомоги інженерно-педагогічним колективам та комсомольським організаціям.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ДЕНЬ ЗАПАМ'ЯТАЄТЬСЯ

700 тонн бурого вугілля видасть на-гора в день Всесоюзного комуністичного суботника комсомольсько-молодіжна бригада шахти «Новоміргородська», яку очолює В. Лухтин. Це майже вдвоє більше денної норми.

Активну участь у «червоній суботі» візьмуть також 72 молодих виробничників — автотранспортного підприємства 10040. Більшість із них працюватиме на своїх робочих місцях. Ударно трудитимуться два комсомольсько-молодіжних скіпажі, до складу яких входять В. Скоцько, В. Медведенко, Л. Праніченко, П. Безпалий і В. Корчовий. Усього 19 квітня молоді шофери перевезуть півтисячі тонн вантажів. Молодіжна ремонтна бригада В. Височина полагодить дві автомашини і три автобуси. 14 юнаків і дівчат прибудуть територію автопарку, зберуть тонну металолому.

На впорядкуванні своїх сіл працюватиме молодь усіх колгоспів. Уже визначено місця роботи, кожному доведено завдання. Так, назавжди в пам'яті комсомольців колгоспу імені Шевченка зостанеться день комуністичної праці нинішнього року — вони закладуть комсомольський сквер поблизу сільського Будинку культури.

Т. ДМИТРЕНКО, другий секретар Новомиргородського райкому комсомолу.

Всесоюзна Ленінська повірка

Високими трудовими показниками зустрічає 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна комсомольсько-молодіжна бригада радіомонтажників телестудійної апаратури з Кіровоградського заводу радіовиробів, яку очолює Світлана Яценко. Нині молоді виробничники працюють у рахунок серпня 1981-го. Колектив нагороджено Почесною Ленінською грамотою. На знімку (зліва направо): члени ІМК Любов БАЛАН, Ліна БУНДУК, Людмила МОТОРНА, Галина ДОВГОПОЛ, Ірина КАПРАН і Віталій ДІВІВСЬКИЙ. Фото Р. ЄПЕЙКИНА.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

У комсомольських організаціях області триває громадсько-політична атестація учасників третього, заключного етапу Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя», присвяченого 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Звітуючи, обіцяємо

Недавно комсомольці Світловодської міської друкарні провели Ленінський залік. Вони зустрілися з ветеранами своєї організації.

Про виробничі успіхи комсомольців друкарні говорила інженер підприємства комсомолка Т. Джулинська. Вона відзначила, що всі молоді робітники — активні учасники соціалістичного змагання, працюючи здобули шанси та авторитет у колективі. Тетяна Барабаш працює в друкарні палітурницею. Встигла оволодіти й суміжними спеціальностями. За трудові успіхи в минулому році її нагородили знаком «Ударник-79». Лідія Стука-

ло прийшла в друкарню після поліграфічного училища, працює на рядковідливній машині. Року не минуло, а вона вже добре справляється з роботою, перемогла в соціалістичному змаганні серед молоді, виборола право бути сфотографованою біля Червоного прапора ЦК КПРС у місті Ульяновську.

Відзначили на зборах і сумлінну роботу друкарок редакції Лідії Торби і Павлини Валюк.

— Велика увага на нашому підприємстві приділяється трудовій дисципліні, на важливості якої наголошував Володимир Ілліч, — сказала В. Шмуговська. — Зараз ми прослу-

хаємо його виступ «Про трудову дисципліну».

І полинув голос Ілліча. Про героїку тих незабутніх років говорила ветеран комсомолу, комсомолка 20-х років Є. М. Коркіна:

— Дорогою ціною діалогу нам щастя вільно жити і працювати. Тож бережіть його, примножуйте, зміцнюйте. Будьте гідними продовжувачами попередніх героїчних поколінь.

Г. М. Пєздняк розповів про молодість, яка у Велику Вітчизняну з квітком біля серця, з почуттям пекущої ненависті до ворога йшла в бій, віддавала життя за Батьківщину. Він показав свій комсомольський квиток, який одержав на фронті і береже нині як найдорожчу реліквію.

Комсомольці — учасники зустрічі діли уроки клятву бути невтомними будівниками комунізму, стати кваліфікованими робітниками, постійно оволодівати знаннями, брати активну участь у громадському житті.

Л. ПАТЕРИЛО.

Сесія Верховної Ради Української РСР

25—26 березня в Сесійному залі Верховної Ради УРСР відбулась перша сесія Верховної Ради Української РСР десятого скликання.

На пропозицію члена Політбюро, секретаря ЦК Компартії України депутата О. А. Титаренка Головою Верховної Ради Української РСР обирається депутат від Центрально-Міського виборчого округу Дніпропетровської області К. М. Ситник.

Заступниками Голови Верховної Ради Української РСР обрані: Т. А. Гаєрилова — депутат від Тальнівського виборчого округу Черкаської області, М. В. Міщенко — депутат від Широкинского виборчого округу Харківської області, Л. І. Палажченко — депутат від Горхівського виборчого округу Волинської області, В. Л. Філоненко — депутат від Новоград-Сіверського виборчого округу Чернігівської області.

Затверджується такий порядок денний сесії:

1. Обрання Мандатної комісії Верховної Ради Української РСР.

2. Утворення і обрання постійних комісій Верховної Ради Української РСР.

3. Обрання Президії Верховної Ради Української РСР.

4. Про проекти регламенту Верховної Ради Української РСР і положення про постійні комісії Верховної Ради Української РСР.

5. Про стан і заходи по дальшому поліпшенню будівництва житла і об'єктів комунально-побутового і соціально-культурного призначення в республіці.

6. Утворення Уряду УРСР — Раді Міністрів Української РСР.

7. Утворення Комітету народного контролю УРСР.

8. Обрання Верховного суду Української РСР.

9. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

Верховна Рада обирає Мандатну комісію Верховної Ради УРСР.

Верховна Рада заслухала доповідь голови Мандатної комісії депутата Г. К. Крючкова про результати перевірки повноважень депутатів Верховної Ради УРСР десятого скликання і прийняла постанову про визнання повноважень 650 депутатів Верховної Ради Української РСР, обраних 24 лютого 1980 року по всіх виборчих округах.

(Закінчення на 2-й стор.)

РОЗВ'ЯЗАНИХ ВАМ ЗАДАЧ!

24 березня в Кіровограді почала роботу XX республіканська олімпіада юних математиків, присвячена 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Світ цифр, складних формул і теорем. Як розв'язати в ньому? Як знайти оптимальний варіант розв'язання задачі чи доведення теорем? На ці запитання дає відповідь наука всіх наук — математика. Вона, за крилатим висловом видатного російського вченого М. В. Ломоносова, «у порядок розуму приводить».

Дієти країнних юних математиків республіки зібрані в нашому обласному центрі, щоб спробувати свої сили.

В урочистому відкритті олімпіади, що відбулося в Палаці культури імені Компарції, взяли участь і виступили на ньому заступник голови Кіровоградського обласного комітету комсомолу Л. Дроздяк, викладач Київського політехнічного інституту, лауреат перших республіканських, всесоюзних і міжнародних олімпіад, кандидат фізико-математичних наук О. К. Толстого, проктор Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування кандидат технічних наук О. В. Кошарський, заслужений учитель УРСР, Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко, завідувач кафедри Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації доктор технічних наук М. С. Руденко, учасник попередньої республіканської математичної олімпіади, учень Гайворонської СШ № 5 Павло Григорчук.

Сім днів триватиме олімпіада. В її програмі — не тільки серйозні заняття в учбових класах, а й зустрічі з двічі Героєм Соціалістичної Праці, бригадиром тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району О. В. Птаховим, Героєм Радянського Союзу В. О. Верхолапцем, А. Ф. Худяковим, екскурсії на заводи друкарських машин, радіовиробів, дозуючих автоматів; крім того, спортивні змагання, ігри, атракціони, перегляд телепередач, кінофільмів, читання художньої літератури. І, звичайно ж, знову математика...

Що ж, розв'язаних вам задач, друзі!

Т. СТОРОЖУК.

Сесія Верховної Ради Української РСР

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Верховна Рада приймає постанови про утворення і обрання постійних комісій. Утворено і обрано такі постійні комісії Верховної Ради Української РСР:

Комісія законодавчих передбачень. Голова — депутат А. С. Чумак.

Комісія в закордонних справах. Голова — депутат О. С. Капто.

Планово-бюджетну комісію. Голова — депутат В. К. Метляев.

Комісія по важкій промисловості. Голова — депутат А. П. Ночовкін.

Комісія по легкій, харчовій і місцевій промисловості. Голова — депутат В. М. Нікуліщев.

Комісія по транспорту і зв'язку. Голова — депутат Ю. О. Бондар.

Комісія по будівництву і промисловості будівельних матеріалів. Голова — депутат І. О. Лях.

Комісія по сільському господарству. Голова — депутат Д. Я. Козеняш.

Комісія по торгівлі. Голова — депутат В. С. Хизуєнко.

Комісія по житлово-комунальному господарству і побутовому обслуговуванню. Голова — депутат В. П. Миронов.

Комісія по охороні здоров'я і соціальному забезпеченню. Голова — депутат В. П. Ленчинський.

Комісія по освіті і науці. Голова — депутат В. І. Москальський.

Комісія по культурі. Голова — депутат Б. І. Олійник.

Комісія у питаннях праці і побуту жінок, охорони материнства і дитинства. Голова — депутат В. І. Сиволоб.

Комісія в справах молоді. Голова — депутат В. С. Ярошовець.

Комісія по охороні природи і раціональному використанню природних ресурсів. Голова — В. П. Лисичин.

Потім Верховна Рада розглянула питання про обрання Президії Верховної Ради Української РСР.

За дорученням Центрального Комітету Комуністичної партії України член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України депутат В. В. Щербинський вносить пропозицію, підтриману партійною групою і Радією Старійшин, знову обрати на пост Голови Президії Верховної Ради Української РСР депутата О. Ф. Ватченка.

Верховна Рада одностайно обирає Головою Президії Верховної Ради Української РСР депутата О. Ф. Ватченка.

За дорученням ЦК Компартії України Голова Президії Верховної Ради УРСР депутат О. Ф. Ватченко вносить пропозицію про персональний склад Президії Верховної Ради УРСР.

Верховна Рада одностайно обирає Президію Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю «Про проекти регламенту Верховної Ради Української РСР і положення про постійні комісії Верховної Ради Української РСР» виступила заступник голови Президії Верховної Ради Української РСР депутат В. С. Шевченко.

В обговоренні доповіді взяли участь депутати П. І. Москальков (Токмацький виборчий округ, Запорізька область), Ю. М. Мелишук (Борисівський виборчий округ, Тернопільська область), В. В. Шатілова (Червоноармійський виборчий округ, м. Київ).

Одностайно приймаються регламент Верховної Ради Української РСР і Закон про затвердження положення про постійні комісії Верховної Ради Української РСР.

Головуючий на засіданні оголошує заяву Голови Ради Міністрів УРСР депутата О. П. Ляшка про складення урядом Української РСР своїх повноважень перед Верховною Радою УРСР.

Член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України депутат В. В. Щербинський від імені ЦК Компартії України вносить підтриману партійною групою і Радією Старійшин пропозицію схвалити діяльність Ради Міністрів УРСР і знову призначити депутата О. П. Ляшка Головою Ради Міністрів УРСР і доручити йому подати на розгляд Верховної Ради УРСР склад Уряду Української РСР.

Верховна Рада приймає відповідну постанову.

Доповідь «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню будівництва житла і об'єктів комунально-побутового і соціально-культурного призначення в республіці» зробив заступник голови Ради Міністрів УРСР депутат П. Е. Єсіпенко.

Верховна Рада УРСР переходить до утворення Уряду Української РСР — Ради Міністрів Української РСР.

Голова Ради Міністрів УРСР депутат О. П. Ляшко подає на розгляд і затвердження Верховної Ради УРСР склад уряду Української РСР, схвалений Центральним Комітетом Компартії України і підтриманий партійною групою і Радією Старійшин Верховної Ради Української РСР.

Склад Уряду УРСР — Ради Міністрів Української РСР затверджено одностайно.

Від імені новоутвореного Уряду республіки виступив Голова Ради Міністрів Української РСР депутат О. П. Ляшко.

Потім Верховна Рада Української РСР на пропозицію члена Політбюро, секретаря ЦК Компартії України депутата М. М. Борисенка прийняла постанову про утворення Комітету народного контролю УРСР.

Депутат одностайно обирає Верховний Суд УРСР, склад якого запропонував член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР депутат О. Ф. Ватченко.

З доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР виступив секретар Президії Верховної Ради Української РСР депутат Я. Я. Колотуха.

Одностайно приймаються Закони про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР, прийнятих в період між сесіями Верховної Ради УРСР.

На цьому перша сесія Верховної Ради Української РСР десятого скликання закінчила роботу.

(РАТАУ).

ЗА ПАРТАМИ — ВИРОБНИЧНИКИ

Кожна молода людина, потрапивши в школу, не змогла здобути середню освіту в масовій школі, зможе зробити це у вечірній. У нашій школі навчаються робітники багатьох підприємств і організацій промислової зони Нової Балишівки, чавуноливарного заводу і селища Нового. Багато її випускників закінчили вузи й середні спеціальні заклади і сьогодні працюють на відповідальних посадах у різних галузях народного господарства. Серед них — учні особливого серйозно ставляться до навчання. Людмила Павло Гарбузи, Сергій Минуленко, Людмила Карпенко, Леонід Філіпов, Тереза Маханова, Володимир Грузов, Анатолій Вознюк, Борис Лук'яничук, Наталія Мудрак, Олена Марнова та Алла Білоскурська. Вони систематично відвідують заняття, активно працюють на уроках, і танцюють у нас немало. Їхньою навчанням сприяють керівники тих підприємств,

НАКАЗ... ДЛЯ СТРАХОВКИ

Деякі проблеми вечірньої школи

де працюють ці учні. Із практики переконавшись, що вечірня школа зможе зробити успішніше виконувати своє завдання, коли й у цьому активно допомагають керівники підприємств і комсомольські організації підприємств і установ. Саме так чинять керівники. Серед них — начальник Кіровоградського райміжшкольгоспбуду Б. І. Ніколенко. Працівники, які не мають середньої освіти, в міжшкольгоспбуду охоплено вечірнім навчанням. Тут знайшли резерви, щоб у дні навчання виплачувати учням 100 процентів денного заробітку. Це, зрештою, позитивно вплинуло на стан справ. Завжди пам'ятає про школу начальник відділу кадрів АТП-10064 Н. І. Пасенко. Вона цікавиться її справами, допомагає начальникам загонів організувати навчання, однією з осейді з учнями. Допомагає ініціативні керівники налагодити відвідування школи і навчальних майстерень цього ж підприємства В. М. Осипов. Контроль за навчанням своїх робітників здійснюють начальники цехів добувального комбінату П. Г. Бугмій та П. І. Бебюк. І, як результат, учні з цього підприємства непогано вчаться. Хочеться також добре сказати про директора олійничого комбінату А. К. Фюта, начальниця колонії АТП-10021 І. Г. Астаф'єва, керівників м'ясокомбінату і птахоміснату, які розуміють шкільні проблеми і допомагають нам у їх розв'язанні.

Наша вечірня працює за досвідом ленинградців і Севастопольців — для учнів виділяється один пільговий день на тиждень. Цього дня їх повністю звільняють від роботи. Виплачують 50 процентів заробітку. Хоча така форма навчання й не вирішує повністю проблеми відвідування, але значною мірою поліпшує його. Наприклад, у дні навчання в окремих наших класах сидить по 12-24 учні. Це в два рази більше, ніж при відвідуванні у вечірній час, і в цілому воно дишасте ще персигларний.

Причина? Керівники деяких підприємств не реагують на наші листи, інформують, прохання, рекомендації, не створюють умов для навчання робітничої молоді, не надають учням вечірньої школи пільг, визначених законодавством. Ось лише кілька прикладів. На нафтобазі (директор В. П. Кротенко) і досі не сиділи наказу про звільнення учнів від роботи і послити їх до школи в навчальні дні, в результаті чого Тетяна Головачова і Надія Деревинська до школи не ходять. Дуже погано відвідують вечірню 9 учнів Кірово-

градського міжшкольгоспбуду шляхово-будівельного управління, де начальником В. Н. Палазський. Нині в управлінні, щоправда, вживають заходів щодо поліпшення відвідування. Але чому лише нині, в другому навчальному півріччі? Можна було і накази видати, і повністю оплачувати день заняття з самого початку навчального року.

Неправильну позицію щодо школи і вчителів займає начальник колонії автобазі тресту «Кіровоградськбуд» М. А. Нічипор. Ця ситуація досі не виправлена у нього учнів на заняття. Але Миколу Андрійовича ніщо не може розчутити: ні прохання, ні умовляння, ні вимоги. А якщо наolis і пообіцяє він допомогти, то лише тому, щоб відчепитися від класного керівника. В районній лікарні працюють дві учениці 9-го класу — Т. Чаплинська та Ю. Шаповалова. Головний лікар видає наказ про повну оплату днів навчання. Та ці учні до школи не ходять. Заступник головного лікаря А. В. Орлик ніяк не може (чи не хоче?) врегулювати їхні справи, щоб вечірники систематично відвідували заняття. Керівники спецгосподарства «Комунтранс» теж видали наказ. Але учні від роботи не звільняються.

Думаю, що такі накази видаються для страховки, вони нікому не потрібні, якщо ті, хто їх видає, не забезпечують реального виконання наказів. Дехто всупереч законодавству посилася учнів у відпустки в навчальний період. Так, учні 11-го класу Алла Колесан і Ніна Старишова (завод радіострой) недавно повернулися з відпустки. Борис Лук'яничук (райміжшкольгоспбуд), Анатолій Вознюк (АТП-10021), Володимир Жумар (АТП-10061) були у відпустці в січні. А учні 11-го класу Микола Федюк (домобудівний комбінат) запланували відпустку на травень, час, коли закінчуватиметься навчальний рік і почнуться екзамени. Цей перелік можна було б продовжити. І так рік у рік.

Минулого року, наприклад, у відпустках під час навчання були 26 учнів. Можливо, керівники не знають, що не можна давати відпустки в період навчання? Ні, знають. Ім не раз говорили про положення, якими керуються учні вечірньої школи.

Великої шкоди організації навчання завдають догостронові відраження, а які посилюють своїх учнів керівники автобазі тресту «Кіровоградськбуд», пересуваючи шляхового будівельного управління, АТП-10061. Учнів 11-го класу Віктор Нашихевич, скажімо, не відвідує школи тільки тому, що начальник гаража АТП-10021 М. Г. Фоменко постійно посилася його у відраження.

Вже почалась кампанія набору нового учнівського контингенту. Ми розіслали листи на всі підприємства свого мікрорайону з проханням скласти списки працівників віком до 35 років, які не мають середньої освіти. І тут — перші труднощі. Вони полягають у тому, що на більшості підприємств немає точного обліку освітнього цензу працівників. Часто у списки потрапляють ті, хто ніколи не був у школі, а хто середній, зареєстровано вже з середньої освіти. Трапляється так, що у відділах кадрів при приносі на роботу графу «Освіта» заповнюють зі слів, не вимагаючи підтвердження освіти документами, ечасно не відмічають зміни у ній. А це, на жаль, і такі випадки, коли керівники підприємств просто приховують тих, у кого немає середньої освіти. Вважають, вигідніше й спокійніше відписатися, що серед робітників усіх із середньою освітою.

Хочеться дорікнути комсомольським організаціям. Адже питання про освіту працюючої молоді повинно бути особливою їхньою турботою. Ім часом не мігати комсомолу дуже мало уваги приділяють станом навчання комсомольців і молоді у вечірній школі. Особливо це відчувається на зв'язно-виробничих зборах. У зв'язних доповідях говориться про це, крім питання підвищення загальноосвітнього рівня. У проєктах рішень такого пункту не вистачає. Заводські й місцеві профспілкові комітети теж часто нехтують цим. Інакше як пояснити той факт, що майже на всіх підприємствах питання підвищення загальноосвітнього рівня членами профспілки не включається в повсякденні договори, у плані соціально-економічного розвитку, в соціалістичні зобов'язання?

Думаю, що при підбитті підсумків змагання треба враховувати, поряд з виробничими показниками, й охоплення школою тих, хто не має середньої освіти, їхню успішність.

Не завадило б узяти за приклад Ленінградський завод шаруватих пластин. Тут діє погоджене з партійними, заводськими, профспілковими й комсомольськими комітетами і затверджене директором заводу «Положення про підвищення загальноосвітнього рівня працюючої молоді», яке є офіційним юридичним документом підприємства по створенню необхідних умов і наданню пільг тим, хто вчиться у вечірній школі без відриву від виробництва. До речі, таке «Положення» як зразок ми віддрукували і посилали всім підприємствам свого мікрорайону. Але й досі там своїх «Положень» не вийняли і не прийняли. А в них можна було б позбавити, крім загальноосвітніх умов і пільг, ще й такі заходи, які активно стимулювали б підвищення рівня освіти. Скажімо, в урочистий обставині присвоювати звання «Відмінник навчання і виробництва», «Кращий організатор навчання працюючої молоді» з врученням відповідної грошової премії, грамот. Або проводити церемонію посвячення в учні вечірньої школи з врученням їм путівки, підручників, письмового прикладу. Встановити такий порядок, коли навчанням молодих трудівників керують навчально-методична рада і відділ виробничо-технічного навчання підприємства, а пільгові дні, коли учні звільняються від роботи і вчаться в школі, оплачуються повністю. Вже назріла така потреба. Може, на увазі ті учні, які систематично ходять до школи, успішно вчаться і добре працюють на виробництві.

І ще. Встановити загальноосвітній мінімум, необхідний для провідних професій. Тут може бути триступінчаста система виробничо-технічного зростання робітничих кадрів. Перший ступінь — підготовча робітничий 1-11 розряд, що потребує загальноосвітніх знань в обсязі не менше 8 класів; другий — підвищення кваліфікації робітників до III-IV розрядів (в обсязі дев'яти класів); третій — до V-VI розрядів (в обсязі повного курсу середньої школи). І останнє, згідно з положенням про всеосвітній огляд-конкурс «Кожному молодому трудівникові — середню освіту», що його проводить ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ і Міністерство освіти УРСР, на кожному підприємстві повинні існувати і діяти організатори по проведенню цього огляду. Але, на жаль, на підприємствах і до цієї роботи ставляться несерйозно. В більшості випадків їх взагалі не існує, а там, де й створено такі організатори, то лише на папері, формально.

Багато проблем у вечірній школі. Але їх значно зменшиться, якщо кожне підприємство стане школою добрим помічником.

І. ГЕРАСИМЕНКО,

директор вечірньої школи № 3.

м. Кіровоград.

ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

НУМО, ХЛОПЦІ!

Вечір відпочинку «Нумо, хлопці!» відбувся в Олександрійському професійно-технічному училищі № 3. Глядачі з захопленням спостерігали за зма-

ганням юнаків. Особливо було цікаво, коли учасники із зв'язаними очима розбирали та складали автомат Калашнікова.

Переможцями стали хлопці 21 групи (капітан команди Сергій Руденко).

Л. СТУКАЛО.

Складається «азбука» землетрусів

До здійснення великої сейсмічної програми приступили вчені Академії наук УРСР. У Карпатах і Криму вони ведуть пошук провісників землетрусів, вивчають можливість передбачати виникнення руйнівних тектонічних процесів.

— Навчитися прогнозувати грізні природні явища — мета нашої роботи, — повідомив кореспондента РАТАУ керівник спеціально створеної при Президії Академії наук України координаційної ради з даної проблеми академік АН УРСР А. В. Чекунов.

Сейсмічна активність на Україні не дуже висока і проявляється порівняно рідко,

причому адреси поштовхів постійні — Крим і Карпати. Така якість відкриває можливість для виявлення найхар

ЛЕНІНІАНА «МК»

Леонід НАРОДОВИЙ

Ленін —
Довічне має джерело.
Ленін —
Револуції мудре крило.
Через дні і тривоги,
Крізь важке дозрівання мій
Він всміхається тепло.
Добрий долі мій.
Я вслушаюсь у слово,
Мільйонам святе,
А в душі мій гордість
волошково цвіте
За людину
з польотом гірського орла,
Що у смертному світі
безсмертно жила.
Промозгляє це ймення
і, мовби, у сні,
Бачу: корчиться скверна
у жовтневім вогні;
Бачу: сонце у серці
несе до людей
Не міфічний, а вічний
земний Прометей.
... Чорноземляється весни
на рідній землі,
І курличуть над ними
його мрій журавлі.
Ходить Ленін саїтами...
Здивований вік
Провисає до нього,
Як веселка до рік.
Ленін —
Довічне має джерело,
Ленін —
Револуції мудре крило.
Через дні і тривоги,
Крізь важке дозрівання мрій
Він всміхається тепло.
Добрий долі мій.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

Наш початок

В завтра своє віддаємось,
Мов повертаємось з вірою.
З Леніна ми починаємось
Правдою,
совістю,
вірою.
Світе, розмайся знаменами!
В пісні,
труді,
боротьбі
Ми відкриваємо Леніна
Кожен в собі.
В завтра своє віддаємось,
Наче випасає волею.
З Леніна ми починаємось
Мрією,
радістю,
долею.

З ним свого прага свідомі,
Будні звитагою множим.
Ленін — це море, в якому
Дна досягнути не можна.
м. Кіровоград.

Анатолій КРИМСЬКИЙ

Злітають угору червоні знамена,
Гуде від напруги туга земля.
З думами Леніна в праці щоденно —
Сила моя.
Наче завмерла Красна площа,
Повільно крокую в чіткім строю.
До рідного Леніна гордо й урочо
В завтрашнє мрію несе свою.
Іду! І виходжу з Леніном в серці
Поміж ялин ажурні,
І стаю в шеренгу юних ленінців
Під знамена і сурми
Світлішає мозок, і пісня знову
У маршовім летіть ритмі,
Товаришу Ленін, я завжди готовий
За справу партії — в битву!
с. Володимирівка,
Кіровоградський район.

Наум ДОБРІН

В музеї Ілліча

Над Шушенським ніч
мовчазна та похмура.
Мороз — аж поскрипує
гостро на ганках.
Проте під зеленим
скляним абжуром
В хатині зачайний
до самого ранку
На столику лампа
горить, не гасає,
І падає сяйво
на руки людини,
Що пише у тиші
чи книгу гортає,
Вдивляючись в завтра
свої країни.
А часом Ілліч
устає із-за столу
І ходить, і думає,
світлий, натхненний.
І рієно, і легко
лягає дозкола
Од лампи настільної
вогник зелений.
І зошит, і книги,
і стіни від неї,
Здається, наповнені
барвами травня...
Донині в Шуші
в Іллічевім музеї
Стоїть вона,
лампа ота стародавня.

КАНИКУЛИ

«ЧИМ ВАЖЧЕ,
ТИМ ЦІКАВІШЕ»

Так сказали сучасники, учасники традиційного конкурсу «Кращий за професією», що відбувся в міжшкільному навчально-виробничому комбінаті м. Кіровограда.

Стукіт молотків, дзижчання токарних верстатів, гудіння швейних машин, скрегіт напилків... Дев'ятикласники дванадцятишкіль міста змагаються за звання кращого автослюсаря, токаря, оператора-верстатника по деревообробці, радіоелектромонтажника, швачки-мотористки, друкарки-діловода...

Перший тур — теоретичний. Завдання у всіх різні.

Наступний тур — практичний. Тут якраз є можливість продемонструвати асе, чого навчилися за рік, чого досягли. Завдання не з легких, але ж чим важче, тим цікавіше!

Призові місця зайняли найуміліші.

На знімках: зліва вгорі — Ігор БИКОВ, учень середньої школи № 16, Ігор АЛИМОВ та Юрко ТИРОШКО, дев'ятикласники СШ № 13 — переможці конкурсу автослюсарів; унизу — у швачки Тетяни ЧЕРЕДНИЧЕНКО, Світлани БЕРЛІЗОВОЇ та Ольги ШЕПТУНОВОЇ фартурки виявилися найкращими.

Фото В. ГРИБА.

Експедиція
«Молодого
комунара» «Подвиг»

Наш конкурс
«Вітчизни вірні сини»

Густий туман стелився землею. Із спостережного пункту командуючого 3-ю гвардійською танковою армією П. О. Ротмістрова ледве було помітно траншеї, ходи сполучення, контури танків. О 3 год. 10 хв. 5 січня 1944 року тонни смертоносного металю завилилися на фашистські позиції. В артилерійській підготовці взяли участь усі вогневі засоби армії.

Та оборона противника була міцною. За дві години бою 32-а танкова бригада разом із з'єднаннями 33-го корпусу просулулася вперед лише на півтора-два кілометри.

Важкий бій в танковий батальйон під командуванням капітана Б. М. Малайвіна. Йому довелося долати міне поле, рухатись під перехресним вогнем танків і зенітних гармат від Червоного Яру і Плавнів. Танк командира батальйону насочив на міну, його пошкодило. Екіпаж швидко полагодили машину і продовжував бій.

181-а танкова бригада, ведучи за собою вогні 25-го гвардійського корпусу

Червоні слідогити та учасники походу комсомольців і молоді «Шляхами слави батьків» з Кіровоградської середньої школи № 9 просять докладно розповісти, як громили ворога радянські танкісти, визволяючи від німецько-фашистських загарбників наш обласний центр.

КРІЗЬ ЗАЛІЗНУ
СТІНУ

су, оволоділа північною частиною Плавнів. Батальйон капітана Є. В. Шкурдалова висунувся вперед і з близької відстані розстрілював вогневі точки. Група танків, увірвавшись на вогневі позиції противника, гусеницями давила гармати. Рішуче просуваючись вперед і батальйон капітана Ф. І. Попельнуха.

Однак гітлерівці чинили опір. У них було ще багато танків, 88-міліметрові гармати, міномети та інші засоби, не подавали вогнем нашої артилерії. Між Червоном Яром і Новоандріївкою лежало міне поле. Ворог контролював цю ділянку з допомогою танків і піхоти. Було очевидно, що темп наступу стрілецьких з'єднань першого ешелону уповільниться. Тому генерал Ротмістров опіяднівав у бій головні сили армії, щоб довершити прорив оборони ворога.

Пройшовши бойові порядки стрілецьких частин, з'єднання 18-го і 29-го танкових корпусів атакувало ворога. 170-а танкова бригада полковника Н. П. Чуніхіна зав'язала бій у центрі Плавнів.

Противник чинив шалений опір, але танкісти напористо просуваючись вперед, Рота старшого лейтенанта С. З. Рубцова знищила кілька мінометних батарей, три протитанкові гармати, понад 100 гітлерівців. Танковий екіпаж молодшого лейтенанта В. Н. Рубіна першим увірвався в центр села і знищив

кілька протитанкових гармат з обслугою. Біля одного будинку стояла легкова машина і метушливо бігли гітлерівські офіцери. Рубін розвернувся, роздаючи машини і на величій швидкості врізався танком у будинок. Будинок — у ньому, як виявилось, містився штаб — розвалився. Мотор заглух. Екіпаж відбивався від окупантів, поки в село пробігло ще кілька наших танків. У цьому бою танкісти загальною знищили 40 гармат з обслугою і 15 танків.

УНОЧІ ці два корпуси продовжували бій. Коли 110-а танкова бригада проходила через Плавні, шофер старший сержант Григорій Бентя зустрів своїх рідних — матір, батька, дружину і сестру, від яких з початку війни не мав жодної звістки. Витираючи слези радості, він дивився на змарнілі рідні обличчя і слухав розповіді про те, як знущалися з його одностельної окупанти. Прощаючись із сином, батько сказав йому: «Бий проклятих фашистів, Грицю! Нехай віділлється їм наші слези і страждання!»

Нічний бій танкових корпусів розвивався успішно. Розгромивши рештки протитанкового вузла в Плавнях, вони просулулися на 10 кілометрів і на ранок 6 січня вийшли на рубіж Покровське — Рибчине. Під Покровським 31-а танкова бригада, що наступала на правому фланзі 29-го корпусу, настигнула на сильний опір. Тоді батальйон майо-

ра Н. І. Самойлова пішов в обхід. У тумані він непомітно наблизився до північної околиці села і з захоу атакував ворога. Танк молодшого лейтенанта Е. Н. Кобяка, увірвавшись у Покровське, одним із перших наразився на протитанкову гармату. Ривок — і гармату з обслугою зм'яло. Тут же із-за будинку виповз Т-ІV. Стріляти було пізно. Удар у борт — і ворожа машина полетіла в кишет.

Хоробро бився в Покровському й танковий взвод лейтенанта А. Ф. Дегтярьова. Він знищив 6 протитанкових гармат, 10 вогневих точок, дві самохідні, більше взводу солдатів ворога. Обох офіцерів — Кобяка і Дегтярьова — за цей бій нагородили орденом Червоної Прапора.

Розвиваючи наступ, 31-а танкова бригада опіядні зав'язала бій на північній околиці Іллічів. Незабаром сюди мали підійти й інші частини 29-го танкового корпусу. Південніше наступав 18-й танковий корпус. Його 170-а бригада визволила Козирівку і, переправившись через річку, рухалась на північний захід.

Гітлерівці, намагаючись затримати наші війська, терміново мінували підступу до Кіровограда, встановлювали протитанкову, зенітну й гаубичну артилерію. Але навалний наступ тривав. У другій половині дня 29-й танковий корпус вийшов на підступи до Кіровограда з південного сходу.

В СЮ ніч танкісти вели запеклий бій на околиці міста.

На світанку танкові бригади 29-го корпусу при підтримці 1543-го самохідного артилерійського й 678-го гаубичного полків, переправившись через річку Сугоклію, ввірвалися в місто.

Кіровоград палав. Відступаючи, фашисти висаджували в повітря і підпалювали віцілі підприємства, клуби, лікарні, бібліотеки. Бій ішов за кожне

дім. Шлях танкам прокладали сапери. Просуваючись повзном та перебіжками, вони розмінювали вулиці, площі. Не раз доводилося їм з танкістами відбивати контратаки і знову братися за мінушачі і щупи.

7 січня гітлерівці зосадили сильного удару по лівому флангу армії в напрямі Рибчиного — Покровського. На допомогу стрілецьким частинам 7-ї гвардійської армії, які аювали на цьому напрямі, генерал Ротмістров послав 609-й винищувальний протитанковий артилерійський полк. Його командир полковник І. С. Гунжаа вдало розташував бойові порядки, і ворог після перших залпів зазнав відчутних втрат. У цьому бою майстерність і мужність виявив командир гармати сержант Д. П. Полинкін. Було поранено застряглого, замкового, і Дмитро Павлович сам продовжував вести вогонь. Він підпалив два і підбив три танки противника. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 травня 1944 року йому присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Полк, втративши 5 гармат, відбив усі атаки, знищив 12 танків ворога.

Події розвивалися швидко. В той же час, як 29-й танковий корпус разом зі стрілецьким з'єднанням 7-ї гвардійської армії визволяв Кіровоград, 18-й танковий корпус, обійшовши вороже угруповання з південного заходу, 7 січня перерізав дорогу Кіровоград — Рієно. Сьомий механізований корпус 5-ї гвардійської армії, здійснюючи обхідний маневр, внишов на північно-західну околицю міста.

Німці чинили шалений опір. 18-й танковий корпус відбивав контратаки піхоти, підтримувані танками. Вдало діяв, зокрема, комсомолець з роти протитанкових рушниць 32-ї мотострілецької бригади радист Андрій Ступак.

Уміло вибравши вогневу позицію, він спойно й методично бив по вразливих місцях танків, і той за-

вмер за два десятки метрів від окопу. А. Л. Ступак за цей бій нагородили орденом Червоної Зірки.

ІЗБАРОМ наші війська, що наступали з північного заходу, перерізували дорогу Кіровоград — Велика Виска і з'єдналися з частинами 5-ї гвардійської армії. Так було повністю оточено Кіровоградське угруповання ворога. Весь день 7 січня в Кіровограді йшли вуличні бої. Ворожа авіація безперервно бомбила місто.

Кожна хвилинка коштувала життя багатьох мирних жителів Кіровограда. Швидко вперед! Комуністи особистою відвагою і мужністю надихали своїх товаришів по зброї. У бою смертю хоробрих поліг начальник політвідділу 25-ї танкової бригади підполковник А. А. Рилєєв. Воїни 29-го танкового корпусу перешкодили підвизним командам противника повністю знищити завод «Червона зірка», який окупанти використовували для ремонту своєї техніки (тут було захоплено понад 100 танків).

На десяту годину 8 січня війська 5-ї гвардійської танкової армії при взятті дії із з'єднаннями 5-ї і 7-ї армій повністю визволили Кіровоград. Мисиса громили гармати салютувала на честь нової перемоги наших військ. Частини з'єднання Другого Українського фронту, які відзначилися в цих боях, наказом Верховного Головнокомандуючого від 8 січня 1944 року було присвоєно найменування Кіровоградських. У 5-ї гвардійській танковій армії це почесне найменування присвоїли 25-й, 31-й і 170-й танковим бригадам, 1000-му винищувально-протитанковому, 678-му гаубичному, 1543-му і 1894-му самохідно-артилерійським, 292-му мінометному полкам. 29-й і 18-й танкові корпуси було нагороджено орденом Червоного Прапора.

О. НАГОРНИЙ,
завідуючий архівним
відділом обласного
му.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ ВИПРОБУВАННЯ НА СУЧАСНІСТЬ

На сьогоднішній афіші Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького — назви творів сучасних українських драматургів. Закінчується підготовка вистави за п'єсою нашого земляка Юрія Яновського «Дума про Британку». Масштабна, окрилена високими почуттями. «Дума» — серйозне випробування для всього колективу на сучасність.

У виставі беруть участь усі актори, учні театральної студії. Постановку здійснює головний режисер, заслужений артист УРСР В. Савченко. Своєю нову роботу митці присвячують 110-й річниці з дня народження В. І. Леїна.

До 35-річчя Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками театр готує виставу «Берег» за романом лауреата Державної премії СРСР Юрія Бондарева.

Планів на майбутнє багато. Є мрії про античну трагедію, про героїко-романтичну п'єсу, про твори світової класики, про вистави, що розповідали б про життя і діяльність корифеїв української сцени, і, звичайно ж, про наше сьогодення, де б героєм був сучасник, активний будівник комунізму. Цеглини майбутнього закладаються сьогодні. В театрі не забувають, що талантом молоді творитиметься завтрашній день. Тому так дбають у колективі про молодих. Їм доручають відповідальні ролі, їх учать. У результаті — творчі успіхи молодих кропивничан А. Косяченка, В. Литвиненко, Л. Хуторян, В. Хобти у спектаклях нинішнього сезону.

У виставі «Дума про Британку» в провідних ролях дебютуватимуть на кіровоградській сцені артисти Микола Стріха і Ростислав Приступа. В ній уперше вийдуть на професійну сцену й учні студії. Вони також візьмуть участь у масових сценах музичних вистав «Сорочинський ярмарок» і «Майська ніч» М. Старицького (за М. Гоголем).

Талант досвідчених майстрів сцени — народних артистів УРСР Л. Тімош, Г. Семенова, заслуженої артистки УРСР Н. Ігнат'євої та інших, пошуки і знахідки акторів середнього покоління — заслужених артистів УРСР С. Мартиненко, А. Любенко, М. Яриш, свіжість світосприйняття молоді — все це разом становить творчу палітру кропивничан.

Попереду у них — нові мистецькі пошуки і здобутки, гастролі до Російської Федерації та Білорусії. І щодня — відповідальний іспит на сучасність.

Л. ТРОЯН.

СПОРТИВНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

Мабуть, не варто зайвий раз нагадувати, що спорт і труд поруч ідуть. Ще в п'ятдесяті роки один з найстаріших активістів нашого спортивного товариства, голова колгоспу імені Шевченка Іван Григорович Драчук казав: «Для мене є двоє життя — коли починаємо укіс на колгоспній ниві і коли мої спортсмени виходять на старті фінальних поєдинків, щоб завоювати всі кубки, що тільки є в районі». І. Г. Драчук, перший комсомолец, ветеран партії, вважає, що розвиток фізкультурного руху є справді державною справою. Бо йшлося про збільшення сільських трудівників, про їхній високий фізичний гарт. Тож навіть в ті важкі для господарства роки, коли не вистачало коштів, голова колгоспу виступив на загальних колгоспних зборах і запропонував збудувати стадіон і обладнати спортивний комплекс. Все робили власними силами. І коли в селі Грушці відкривали спортивний комплекс, то сюди приїхали хлібороби з усього Ульяновського району.

ПІД ЗНАКОМ П'ЯТИ КІЛЕЦЬ

ПРИМНОЖЕННЯ ТРАДИЦІЇ

району. А недовзі сільські атлети почали виборювати більшість спортивних призів, які встановлювали райрада «Колоса», районний спорткомітет. Представники колективу фізкультури колгоспу імені Шевченка успішно виступали на обласних і республіканських змаганнях, бо мали де готуватися до напружених спортивних поєдинків.

Минули роки. І знову в селі Грушці в свята і в будні відбуваються масові спортивні поєдинки. Найбільш захоплюючі — на приз першого голови колгоспу Івана Григоровича Драчука. Хлібороби з Грушки добилися в спорті більшого, ніж передбачав їхній перший уболівальник. Тільки 1979 року в колективі фізкультури колгоспу імені Шевченка підготовлено 91 значківця комплексу ГПО, 98 розрядників. З майбутніми чемпіонами та рекордсменами працюють громадські інструктори, яких очолює фахівець з вищою освітою Олександр Барський.

Тривалий час через відсутність зразкових спортивних баз не могли змагатися різних рангів вихо-

ванці колективу фізкультури колгоспу імені Шевченка. Голова колгоспу І. М. Чудновський розмірковував: «Спочатку почнемо з простих спортивних майданчиків — хай вони будуть у центрі села, в кожній бригаді. А з часом візьмемося за будівництво малого олімпійського містечка. Щоб усе було, як на столичних стадіонах — і духова, і трибуни...» Заговорили про це, знайшли підтримку. Майже 44 тисячі карбованців витратили щорічні на будівництво стадіону. Та ще 9 тисяч на стрілецький тир.

Давненько ми вже говоримо, щоб у кожному Паладі культури був спортзал. Дехто з керівників його приміщення використав не за призначенням. А Леонід Миронович Чудновський вирішив твердо: «Так буде, як у проекті». І справляли новосілля самодіяльні актори, і було свято спортсменів Кам'яної Крикиці у новому спортивному закладі.

Правління колгоспу імені Фрунзе виділило кошти на тир, стадіон і спортивний інвентар. Цювесні в Лозуватку приїжджають допризовники з усіх сіл району. Тут провадяться поєдинки з багатоборства

ГПО на приз Героя Радянського Союзу Архипа Меліти, одностайно позуватися, який у Берліні повторив подвиг Олександра Матросова.

Нагороду переможцям вручає мати Героя — Пелагія Микитівна.

Ми ставимо собі за мету, щоб в кожному селі були збудовані такі зразкові спортивні бази. А прості спортсменів хочемо мати безпосередньо там, де працюють люди: на польових станах тракторних бригад, у тракторних містечках. Хай вихованці «Колоса» тренуються, не витрачаючи часу для прибуття в центр села. А коли настане день спартакіадних змагань, їх запросять на центральний стадіон.

Виступаючи на Всесоюзній нараді ідеологічних працівників, член Політбюро, секретар ЦК КПРС М. А. Суслов сказав: «Потрібно увагу приділяти фізичному вихованню радянських людей, особливо підрастаючого покоління. Зміцнювати фізкультурний рух, поліпшувати умови для зняття фізичної культури і спортом, використовувати для цієї мети пропагандистське значення Олімпійських ігор 1980 року — обов'язок партійних, усіх громадських організацій, керівників підприємств і установ».

Виконуючи цю настанову, ми прагнемо, щоб усі наші спортивні бази зміло використовуватися. У нас немає такого, щоб хтось із керівників госпо-

дарств чи фізкультурних активістів сказав: «Це наше, а це ваше. Користуйтесь своїм, а ми — своїм». Спортбази для всіх — і для школярів, і для колгоспників, і для тих, хто обслуговує хліборобів.

Маємо тепер в Ульяновці типовий стадіон, який збудували цукровики. Користуються ним хлібороби багатьох сіл району. І немає потреби будувати в кожному селі таке велике стрілище, як у Грушці. Сільські дитсафівці мають можливість потренуватися у себе вдома, а позмагатися у влучності — в Грушці.

Ми намагаємось розв'язати і проблему обладнання простих плавальних басейнів, використовувати для цього колгоспні стави. Інакше не матимемо зрушень у підготовці значківців ГПО, спортсменів високого класу. А курс тепер треба тримати на класичний показник у роботі тренерів, інструкторів по спорту. Та все ж основа зосереджена — спортивні бази. І в шеренгу правофлангових стане тільки той колектив фізкультури, де є зразкові стадіони, легкоатлетичні комплекси, тир, спортзали, плавальні басейни. Найбільше цих споруд ми маємо ввести до ладу нині — в рік Олімпіади-80.

КОЖНОМУ СЕЛУ —
СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС

М. РУДЧЕНКО,
голова Ульяновської
районної ради ДСТ
«Колос».

Одна з найбільш масових спортивних секцій, що працюють у колективі фізкультури Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, — шахово-шашкова.

На знімку — кращі шахісти колективу фізкультури Наталія ЦІЛУЙКО, Геннадій РЕЗНИКОВ та Іван ЩЕРБАК аналізують шашкову партію.

Фото А. МЕЛЬНИКОВА.

Чия штанга важча?

Черговим видом молодіжних спортивних ігор міста Кіровограда буде важка атлетика. Переможцями у вагових категоріях стали представники спортклубу «Зірка» Олександр Мерасов (вага до 52 кілограмів), Юрій Урас'єв (56 кілограмів), Віктор Лагес'кий (75 кілограмів), учні машинобудівного технікуму Сергій Тарасов (60 кілограмів), Вячеслав Жуков (82 кілограмів), Сергій Костенко (90 кілограмів). Командну перемогу здобули штангісти спортклубу «Зірка». За ними йдуть атлети машинобудівного та будівельного технікумів.

В. ШАБАЛІН.

І ВСЕ-ТАКИ ДИВУЄТЬСЯ...

ПРО ТИР, ЯКИЙ НЕ МАЄ ПРОПИСКИ

Репорти надходили з низових колективів фізкультури, а потім працівники районної ради ДСТ «Колос» підсумовували цифри, вказані інструкторами по спорту. Вийшло ніби й непогано — 957. Це стільки значківців ГПО підготовлено торік у Компаніївському районі. Багато це чи мало? Фізкультурні активісти Компаніївки кажуть: «Нормально».

А ось нас, працівників обласної ради «Колоса», дивує така цифра. Як, скажімо, могли тут виконати нормативи з кульової стрільби, коли навіть у

районі немає стрілецького тиру?

Приїхали представники району на першість обласної ради «Колоса» з багатоборства ГПО. І лише один учасник із шести на вогнево-рубеві виступив на рівні нормативних вимог, а в п'ятих — нулі. Недавно ми провели змагання із зимового багатоборства ГПО. На кросовій дистанції, у підтягуванні на перекладині представник Компаніївки навіть наблизився до показників кандидата у майстри спорту, а в тирі виступав, як початківець.

То чи потрібен у Компаніївці тир? У двох восьмирічних, одній середній школах, ветеринарному технікумі та ще в п'я-

ти колективах фізкультури «Колоса» всі одностайні: потрібен. І коли його введуть до ладу, не доведеться інструкторам вигадувати цифри для справляного рапорту про підготовку значківців ГПО. Але хто ж його спорудить? Кажуть, що в районі є і будматеріали для тир. Але... Районна рада ДСТ «Колос» не має коштів, в райкомі комсомолу теж неспроможні розв'язати проблему, в райкомі ДТСААФ думають-гадають, з чого почати. А господарські керівники мовчать.

Отже і доводиться дивуватись...

К. КОЛІСНИК,
завідуючий організаційним відділом обласної ради ДСТ «Колос».

ВІД АФІН — ДО МОСКВИ

Ігри VIII Олімпіади проводились з 4 травня по 27 липня 1924 року на стадіоні «Колонб» у Парижі, хоча претендували на це ще п'ять міст — Амстердам, Барселона, Лос-Анджелес, Прага і Рим. Та, відзначаючи заслуги Кубертена в зв'язку з 30-річчям сучасного олімпійського руху, МОК довірив столиці Франції організацію Олімпійських ігор удруге.

Сюди приїхало 3092 спортсмени із 44 країн. Починаючи з 1924-го року, при підбитті підсумків у неофіційному командному заліку стали враховувати шість місць зайнятих спортсменами і командами: за 1 місце — 7 очок, за 2-е — 5, за 3-е — 4, за 4-е — 3, за 5-е — 2, за 6-е — 1 очко.

На VIII Олімпіаді перемогу в неофіційному заліку здобули спортсмени США — 45 золотих, по 27 срібних і бронзових медалей. На другому місці була команда Франції — 13 золотих, 15 срібних, 10 бронзових медалей, збірна Фінляндії була на третьому місці (14 золотих, 13 срібних, 10 бронзових медалей).

Кращим спортсменом Ігор був визнаний фінський бігун Пааво Нурмі, який завоював 5 олімпійських медалей.

Амстердам, 17 травня — 12 серпня 1928 року — Ігри IX Олімпіади. У змаганнях взяли участь 3014 спортсменів із 46 країн. Після шістнадцятирічної перерви на Ігри прибула команда Німеччини, впер-

ЗУСТРІЧАВ „КОЛОМБ“

не стартували спортсмени Малти, Панами, Родесії.

Новина Олімпіади-28: у програмі з легкої атлетики вперше стартували жінки. Ось імена олімпійських чемпіонки: біг на 100 метрів — Елізабет Робінсон (США) — 12,2; біг на 800 метрів — Ліна Радке (Німеччина) — 2.16,8; естафета 4x100 метрів — жіноча команда Канади; стрибки у висоту — Етелі Кетерууд (Канада) — 1 метр 59 сантиметрів, метання диска — Халіна Конопальська (Польща) — 39 метрів 62 сантиметри.

Як бачимо, результати того часу були не дуже високими. 1964 року на XVIII Олімпіаді в Токіо панувала Тамара Пресс, наприклад, метнула диск на 57 метрів 27 сантиметрів. Найбільшу кількість медалей на IX Олімпійських іграх завоювали спортсмени США — 23 золотих, 18 срібних, 16 бронзових (389,5 очка).

На IX Олімпіаді вперше протягом усіх Ігор на стадіоні горів вогонь, який запалили в Олімпії з допомогою дзеркала. В столиці Олімпіади-28 вогонь, передаючи його одні одному, як естафету, доставили бігуни через Грецію, Югославію, Австрію, Німеччину, Нідерланди.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 00201.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арш.

Індекс 61197.

Зам. № 161.

Тираж 51 000.